

ע"פ 67356/10/13 - יבגני סמנצקו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

08 ינואר 2014
ע"פ 67356-10-13

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופטת י. רז-לוי

יבגני סמנצקו

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

מהות הערעור: ערעור על פס"ד של בימ"ש השלום באשקלון (בפני כב' השופט נחמיאס) בת.פ.
17/9/13-28760-03 מיום 17/9/13.

נוכחים: המערער וב"כ עו"ד דורון שטרן

ב"כ המשיבה עו"ד עינת אפרתי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על סמך הודאתו בבית משפט קמא בביצוע עבירות הקשורות בגידול סמים מסוכנים והחזקת כלים לצורך זה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה המערער, עולה כי בתאריך 10/3/13, בשעה 20.45, בדירתו שבאשקלון, גידל המערער ביחד עם אחר 3 שתילים של סם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל כולל של 1,700 גרם נטו. לצורך כך החזיק המערער ביחד עם האחר בדירתו האמורה, גם כלים המשמשים להכנת סם מסוכן ובין היתר החזיק מפוח, ארבע מנורות, מד טמפרטורה, מגזריים, מודדי PH, טיימרים, מאורר ליניקת אויר, מעדר קטן, מיקרוסקופ ועוד ועוד. בגין מעשיו אלה, נדון המערער לעונש מאסר מותנה של 6 חודשים, לקנס בסך 2,000 ₪, לחתימה על התחייבות, פסילה מותנית של 12 חודשים, העמדת בפיקוח שירות המבחן למשך שנה ו-300 שעות של"צ. הערעור שבפנינו מופנה כנגד עצם ההרשעה.

לטענת ב"כ המערער, החשש שמא המערער יפוטל מעבודתו, בהתאם למכתב שצורף להודעת הערעור ממעסיקו, מצדיק את המנעותו של המערער מהרשעה. לעמדתו, משמדובר בהרשעה יחידה של אדם חיובי, נורמטיבי, תורם לחברה, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בתסקירים של שירות המבחן, היה מקום לקבל את ההמלצה הסופית של שירות המבחן ולהמנע מהרשעתו של המערער.

בא כח המשיבה ביקשה שלא להתערב בקביעת בית משפט קמא תוך שהצביעה על כמות הסם הגדולה אותה גידל המערער ביחד עם אחר, כמו גם על ההכנה והתכנון המוקדמים למעשים שביצע המערער. בכל אלה, לעמדתה, יש הצדקה להרשעתו של המערער.

הפסיקה קבעה פעמים רבות, כי שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק בהעמדת נאשם במבחן בלא הרשעה, יפה למקרים מיוחדים וחריגים בלבד. שימוש בסמכות זו, כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה, מפרה את הכלל ואת השיוויון בפני החוק. התנאים לאי הרשעה, נקבעו בהלכת **כתב** ועל פיהם ניתן שלא להרשיע נאשם בעבירות אותן ביצע מטעמים של פגיעה קשה בו, במידה העולה באופן ניכר על האינטרס הציבורי בהרשעת עבריינים. כפי שנקבע, הימנעות מהרשעה אפשרית, בהצטבר שני גורמים והם פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ובתנאי שמדובר בעבירה מסוג זה המאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

המקרה של המערער שבפנינו אינו מצדיק את אי הרשעתו. מדובר במי שביצע עבירות חמורות; גידל כמות גדולה ביותר של סמים בדירתו; לאחר תכנון מוקדם ביחד עם שותפו; והכל לאורך תקופה לא קצרה.

משכך, לא מצאנו כי יש הצדקה להימנע מהרשעתו של המערער, גם אם יתכן ומקום עבודתו יפגע, דבר שלא הוכח ועד היום גם לא קרה.

לא נוכל לסיים את פסק דין זה מבלי להעיר כי היה מקום שבית משפט ידון את המערער בהתאם לכללים שנקבעו בתיקון 113, אולם משהערער הופנה רק כנגד עצם ההרשעה, לא נרחיב מעבר לכך.

אשר על כן הערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום ז' שבט תשע"ד, 08/01/2014 במעמד הנוכחים.

יעל רז-לוי, שופטת

**יורם צלקובניק,
שופט**

**ס. הנשיא, רויטל יפה-
כ"ץ
אב"ד**

הוקלד על ידי טובה שרגא